

Núm. de Protocol: 1000092/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000103/2018

AUTE 19-2019

PARTS:

Demandant incidental: Sra. NGM

Representant: ídem
Advocat: Sr. JGI

Demandat incidental: COMÚ X.

Representant: Sra. EAM
Advocat: Sr. ALM

Demandat incidental: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocada: Sra. SVM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

**Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**

Andorra la Vella, vint-i-sis de setembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **1000092/2016**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 34-2019, de 27 de març de 2019, va desestimar el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència del Tribunal de Batlles de data 3 d'abril de 2018, que, al seu torn, havia estimat parcialment la demanda promoguda per l'agent contra les resolucions de la Comissió Tècnica d'Urbanisme i del Comú X., relatives a la construcció d'una escala metàl·lica al carrer de la Canal.

2.- La representació de la part agent ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada d'aquesta Sala, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció, que garanteix l'article 10 del text constitucional, ja que, segons al·lega, hi ha hagut una incongruència omissiva i no s'han examinat totes les al·legacions de la recurrent. A més, invoca també la vulneració dels drets a obtenir una resolució fonamentada en dret, a la defensa i a un procés degut.

3.- Les respectives representacions del M.I. Govern i del Comú X. s'han oposat a les pretensions de l'agent, en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució i que les argumentacions que s'articulen en l'incident no fan més que reproduir les que ja van ser objecte d'examen en la sentència impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent no fa sinó replantejar les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada, relatives al veritable objecte del procés, al caràcter genèric de la denúncia formulada per la interessada i a la prescripció d'una hipotètica infracció de la legalitat

urbanística. Ara bé, que la recurrent estigui disconforme amb el contingut de la sentència no suposa, evidentment, que s'hagi vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, ja que el text constitucional no garanteix que s'obtingui un pronunciament favorable a les respectives pretensions de les parts, sinó que aquestes siguin examinades i resoltes conforme a dret, en sentit estimatori o desestimatori.

Convé insistir en el fet de què l'article 18 *quater*, apartat 1, de la Llei transitòria de procediments judicials només contempla l'incident de nul·litat d'actuacions per als supòsits en què la persona afectada per la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció "*no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment*". En conseqüència, resulta clara la improcedència d'aquest incident, atès que la interessada es limita a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que va posar terme al procés, sense més justificació que la de considerar que la desestimació de les seves pretensions equival a una vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, cosa que no es pot compartir, quan aquella ja va donar resposta al conjunt dels arguments adduïts pel recurrent.

En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que:

a) La sentència impugnada ha analitzat detingudament l'objecte del procediment administratiu previ i del procés seguit davant de la Batllia. Sobre aquest punt, es va constatar una actuació fluctuant de la interessada, que va anar modificant el contingut de la seva petició inicial i va introduir successivament noves al·legacions que alteraven l'objecte d'aquella. En conseqüència, la sentència va concloure que calia atendre a la petició inicial, d'acord amb el principi de congruència que deriva de l'article 34 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Des d'aquesta perspectiva, no es pot afirmar que existeixi una incongruència omissiva, quan la sentència s'ha limitat a precisar l'objecte del procés en funció de la petició inicial de l'agent, descartant totes aquelles qüestions que van ser plantejades de forma extemporània.

b) La sentència extreu també les conseqüències que resulten ineludibles a la vista del caràcter inconcret i genèric de la denúncia formulada per l'agent. Segons la seva jurisprudència, la Sala ha recordat que no és admissible invocar de forma indeterminada l'existència d'una infracció administrativa, sinó que la denúncia ha de precisar en la mesura necessària l'abast de la mateixa, a fi d'evitar l'inici d'una "causa general" amb un objecte indeterminat. En aquest cas, la queixa de la interessada estava mancada de claredat i concreció, com es va dir en la sentència impugnada, el que impedia l'obertura d'un expedient sancionador.

c) En darrer terme, es discuteixen també les conclusions de la sentència apel·lada sobre la prescripció d'una hipotètica infracció urbanística. No es discutible que, com ha declarat una jurisprudència reiterada, els apel·lats poden reproduir en la segona instància les excepcions que no van ser acollides en la primera, encara que no hagin pogut apel·lar la sentència, pel fet de que els hi és favorable per altres motius. En conseqüència, no es pot considerar que existeixi cap obstacle processal, i menys amb abast constitucional, per examinar la prescripció invocada pel Comú. Les conclusions a què ha arribat la sentència sobre aquest punt no són evidentment compartides per la recurrent, però això no suposa òbviament que s'hagi vulnerat el dret a la jurisdicció, que, com abans s'ha dit, no garanteix obtenir un pronunciament favorable a les pretensions de la part.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament l'incident de nul·litat que formula la part agent.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que planteja la Sra. NGM contra la sentència núm. 34-2019, dictada per aquesta Sala el 27 de març de 2019. Sense costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, del qual procedien, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.